

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ.

Ἡ Γαλλικὴ ἐφημερίς ὁ Τύπος ἐδημοσίευσεν τὴν 4—16 τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου ἀρχαιολογικὴν τινὰ ἀνακάλυψιν γενομένην ἐσχάτως ἐν νήσῳ Ἑλληνικῇ, περὶ ἧς ὁμως οὐδεμίαν κατωρθώσαμεν νὰ πορισθῶμεν πληροφορίαν. Θέλομεν ἄρα κοινοποιῆται καὶ ἡμεῖς αὐτὴν ἀπαράλλακτως, προτάσσοντες μόνον ὀλίγας τινας διασαφῆσεις, ὅπως δώσωμεν ἀφορμὴν εἰς ἀκριβεστεράς ἐρεῦνας.

Αἱ νῆσοι *Cursolaires*, ἐπὶ τινος τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ προκειμένη ἀνακάλυψις, κεῖνται παρὰ τὸ στόμιον τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, δηλαδὴ τῆς μεταξύ Πατρῶν καὶ Μεσολογγίου θαλάσσης, ἀπέναντι τοῦ Ἀράξου πρὸς βορρᾶν, παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀχελώου, μεταξύ Ἰθάκης καὶ τῆς Ἀκαρνανικῆς παραλίας. Ἡ συστάς τῶν πολυαρίθμων τούτων νησιδίων διεκρίνεται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις διὰ τοῦ ὀνόματος *Ἐχινάδες* καὶ *Ὀξεῖαι*. Ὁ Στράβων μάλιστα λέγει ὅτι αἱ τελευταῖαι, καὶ τοὶ ἔχουσαι ἴδιον ὄνομα, περιλαμβάνοντο εἰς τὰς *Ἐχινάδας*. Σήμερον δὲ τὰ μὲν τῶν *Ἐχινάδων* θέσιν ἀκριβῶς κατέχοντα νησιδία *Σκρόφαι* λέγονται, τὰ δὲ τῶν *Ὀξείων* *Κουρτζολάροι*, ὧν ἡ μείζων τὴν ἀρχαίαν εἰσέτι φυλάττει κλησὶν *Ὀξεία* λεγομένη.

Κατὰ τὸν Γάλλον ἐφημεριδογράφον, φαίνεται ὅτι ἡ νῆσος *Leontio*, ὅπου εὐρέθησαν τὰ ἀρχαῖα, ἀνήκει εἰς τὰς τελευταίας ταύτας· ἡμεῖς ὁμως δὲν εὗρομεν εἰς οὐδένα τῶν χαρτῶν ὅσους ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὸ ὄνομα τοῦτο. Παρατηρητέον μόνον ὅτι πρὸς βορρᾶν τῶν *Ὀξείων* κεῖνται καὶ ἄλλαι νῆσοι καλούμεναι τὸ πάλαι *Τηλεβοῖαι* ἢ *Τηλεβοῖδες* καὶ *Ταφιαί*, ὧν, ὡς τὴν μᾶλλον ἀξιοσημεῖωτον ἀναφέρομεν τὴν *Κάρνον* (*Κάλαμον*) καὶ τὴν *Ταφιοῦν* (*Μεγανῆσι*).

Μένει νὰ ἐπιφέρωμεν καὶ τελευταίαν παρατήρησιν.

Εἶπομεν ὅτι ἡ ἀνακάλυψις ἐγένετο ἐν νήσῳ *Ἑλληνικῇ*· ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ νῆσοι ὧν ἐμνημονεύσαμεν δὲν ἀνήκουσιν ὅλαι εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ Ἰόνιον Κράτος, ὡς διςχυρίζετο τοῦλάχιστον πρὸ ἐνός ἔτους ἐν Σαλαμῖνι ὁ φοβερός στόλος τῆς Μεγάλης Βρετανίας, δὲν τολμῶμεν νὰ κατακρίνωμεν τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν ὡς ὀλιγωρήσασαν κατὰ τὴν ἀπαγωγὴν τῶν ἀρχαίων.

Ἰδοὺ ἡ εἰδησις·

« Ἀρχαιολογικὸν τι γεγονόςος σπουδαιότατον συνέβη » ἐσχάτως ἐν Ἑλλάδι· γενομένων ἀνασκαφῶν ἐν τῇ » νήσῳ *Λεοντία* ἐκ τῶν *Ὀξείων* (*Cursolaires*) πρὸς » θεμελίωσιν φάρου, ἀνεκαλύφθη τάφος ἐνῶ εὐρέθη- » σαν ὅττ' ἀνθρώπων, ὅπλα καὶ μέγας ἀριθμὸς νο- » μισμάτων, φερόντων ὅλων τὴν εἰκόνα Καρόλου τοῦ » Πέμπτου καὶ Φιλίππου τοῦ Β'. Ἐπὶ τινος λίθου » κειμένου ἐντὸς τοῦ τάφου ἦτο κεχαραγμένη ἐπι- » γραφὴ λατινικὴ, ἐξ ἧς ἐγνώσθη ὅτι τὸ μνημεῖον » ἐκεῖνο ἀνῆκεν εἰς τὸν δὸν Ἰωσήφ Ἀλμέϊδα καὶ τὸν » Λουδοβίκον δ' Ἀλξαντάρα, γενναίους Ἰσπανοὺς πε- » σόντας κατὰ τὴν μάχην τῆς Ναυπάκτου.

» Γνωστὸν ὅτι ἡ ναυμαχία αὕτη, ἣτις ἐπενήργησε » τὰ μέγιστα ἐπὶ τῶν τυχῶν τοῦ χριστιανικοῦ κό- » σμου, συνεκροτήθη τὴν 5 Ὀκτωβρίου 1571 ἐν » τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ, μεταξύ τῶν Ὀξείων καὶ τῆς » παραλίας τῆς στερεᾶς, καὶ ὅτι δὸν Ἰωάννης ὁ Αὐ- » στριακός, ὅστις διεύθυνε τὰς ἠνωμένας δυνάμεις » τῶν χριστιανικῶν Ἐπικρατειῶν, κατέστρεψε τὸν » περιώνυμον Ὀθωμανικὸν στόλον. Σελίμης ὁ Γ' ἀ- » πώλεται 162 πλοῖα καὶ 32,000 ἀνθρώπων, συγ- » καταστροφείσης ἐκτοτε καὶ τῆς μεγάλης αὐτοῦ δυ- » νάμεως.

» Δὸν Ἰωάννης ὁ Αὐστριακός ἐστερήθη κατὰ τὴν » ναυμαχίαν ἐκείνην πολλῶν ἀνδρείων ἀξιωματικῶν, » καὶ μεταξύ αὐτῶν τοῦ δὸν Λουδοβίκου δ' Ἀλξαν- » τάρα, διοικοῦντος τὸ πλοῖον *Natividad*, καὶ τοῦ δὸν » Ἰωσήφ δ' Ἀλμέϊδα, πλοιάρχου τῆς *Santa Maria*, » εὐλογηθέντων ἀμφοτέρων ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Πάπα Πίου » τοῦ Β' ἐν Βενετίᾳ. Ἡ ἀνδρεία καὶ ὁ θάνατος αὐ- » τῶν συνετέλεσαν σφόδρα εἰς τὸν θρίαμβον τῶν χρι- » στιανικῶν ὀπλῶν. Ἀνηγέρθη δὲ πρὸς τιμὴν αὐτῶν, » ἐν τῇ νήσῳ *Λεοντία*, μνημεῖον κατεδαφισθὲν πολὺν » χρόνον μετέπειτα ὑπὸ τῶν πειρατῶν, οἵτινες, ἐπι- » πολάζοντες κατὰ τὰ παραλία ἐκεῖνα, ἐπιδίδονται » εἰς ἀδιακόπους διαρπαγὰς. Τοῦ μνημείου τούτου » λείψανα ἀνεκαλύφθησαν ἐσχάτως, βαθείως κείμενα » ἐντὸς τῆς γῆς.

» Εἰς τὸν κατασκευάζοντα τὸν φάρον Αὐστριακὸν » μηχανικόν, τὸν Ἰππότην Ἀμάσσην, ὀφείλεται ἡ ἀ- » νακάλυψις αὕτη, ὅστις, συναγαγὼν τὰ πολύτιμα λεί- » ψανα, ἐπεβίβασεν αὐτὰ ἐπὶ τινος ἀτμοπλοίου τοῦ » *Λούδ*, ὅπως κοσμήσῃ τὸ ἐν Βιέννῃ αὐτοκρατορικὸν » μουσεῖον. »

Ὑποθέτομεν, μετὰ τὰς λεπτομερείας ταύτας, ὅτι ἡ εἰδησις δὲν εἶναι ψευδής.

N. Δ.

Ο ΝΕΟΣ ΙΚΑΡΟΣ.

Γνωστός τις Γάλλος, ὁ Ἀραγὼ ἂν δὲν λανθάνω- » μαι, ἀνιχνεύων ἐπιστημονικῶς τὰ περὶ τοῦ πολιτι- » σμοῦ τῶν ἀρχαίων καὶ τὸν βαθμὸν τῆς ἀναπτύξεως » τῶν τεχνῶν παρ' αὐτοῖς, διςχυρίσθη πρὸ τινων ἐτῶν » ὅτι ἡ ἀνάπτυξις αὕτη ἦτο ἴση πρὸς τὴν σημερινὴν τῆς » Εὐρώπης, καὶ ὅτι πολλάκις μάλιστα καὶ ὑπερέβαινε » αὐτήν. Ὁ πολυμαθὴς σοφὸς τῶν Παρισίων, διερμη- » νεύων διὰ συμπερασμάτων καὶ εἰκασίων τὴν χρῆσιν » τῶν ἀνευρεθέντων λειψάνων τῆς ἀρχαίας τέχνης, δὲν » εἰδίστασε νὰ διαβεβαιώσῃ ὅτι καὶ αὐταὶ αἱ σιδηραὶ ὀ- » δοί, ἐπὶ τῇ ἐφευρέσει τῶν ὁποίων καυχᾶται σήμερον » ἡ Εὐρώπη, δὲν ἦσαν τὸ πάλαι ἄγνωστοι.

Αἱ διαβεβαιώσεις αὐταὶ δὲν πρέπει νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς » ἀποκυήματα φαντασίας ἐξημεμένης, ἢ ὡς ἀπόρροιαν » ὑπερβολικοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἀρχαίαν εὐφυΐαν. » Ὡς εἶπομεν καὶ ἡμεῖς ἄλλοτε περιγράφοντες τὴν ε-